Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nem suam. ꝑquam ꝑcellit ceteras uirgines sed mu
lieres: illas scilicet quę corruptionē passe sunt.
nec in uirginitatis integritate manserunt. Hec s̄
quę sponsus post illa omā q̄ locuta fuerat sponsa.
austera quada cōmonitione sponsę animos ad
agnitionis suę curā suscitans. ꝑ ordinē ꝓpositi
drāmatis dicit. Si nc̄ consequent̄ ut cetera ad
xpm. ita hec tadē ad ecclam referam. qui ad
sponsā suā ad animas scilicet credentiū loquens.
sumā salutis & beatitudinis. in scientia & agnitione sui
estituit. Quom q̄ anima cognoscat se ipsā. nec faci
le puto. nec breuit̄ explicari posse. tam ꝓ uiribus
pauca earum tis aperire temptabim. Videt̄ q̄ dupli
ci modo mihi agnitionē sui capere animā debe
re. quid uel ipsa sit. & qualit̄ moueat̄. id ē q̄d in
substantia & q̄d in affectib̄ habeat. ut pote ut in
tellegat si sibi boni affectus sint. aut n̄ boni. & rec
tu ꝓpositi. aut n̄ recti. & siquidē recti sint. si erga
omis uirtutes eundē tenorē habeat tam in intel
legendo quā imagendo. an erga necessaria tan
tū & q̄ in ꝓmptu sunt. & utrū in eo sit ut recipiat
ꝓfectus. & augeat̄ in intellectu rerū augumtoq;
uirtutū. an in eo stet & resideat in qd̄ potuit ꝑ
uenire. ꝗ utrū erga semetipsā tantūm excolenda